

ת"פ 56860/05/22 - מדינת ישראל ע"י נגד בלאל אזברגה - בליווי שב"ס

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 56860-05-22

לפני
המאשימה
נגד
הנאשם
גזר דין

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון
בלאל אזברגה - בליווי שב"ס
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אלעמור

מבוא

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן האוחז בשלושה אישומים (להלן: "כתב האישום") בשלוש עבירות של ניסיון לעבירות בנשק (עסקה אחרת) ובעבירה של ניסיון לעבירות בנשק (רכישה), עבירות לפי סעיפים 144(ב) + 25 + ו-144(א) סיפא + 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. במסגרת הסדר הטיעון הצדדים הגיעו להסכם עונשי חלקי ולפיו המאשימה תגביל את טיעוניה לעונש של 32 חודשי מאסר וההגנה תטען באופן חופשי ביחס לרכיב זה, כשבנוסף הוסכם שהצדדים יעטרו במשותף לעונש של מאסר על תנאי וקנס.

כתב האישום

3. מהחלק הכללי של כתב האישום עולה כי בין הנאשם לבין שלושה שותפים (להלן: "מאהר", "אברהם" ו-"אחמד" וביחד "השותפים") קיימת היכרות הקודמת לאירועים המתוארים בכתב האישום. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, בהזדמנויות שונות, כמפורט בכתב האישום, ניסה הנאשם לבצע עסקאות בנשק כך ששוחח עם השותפים באמצעות היישומון "ווטסאפ", שלח להם תמונות של כלי נשק שונים, בהם החזיק הנאשם או אחרים שזהותם אינה ידועה, והציע להם לרכוש אותם, כשבאחד המקרים הנאשם ניסה לרכוש חלק מנשק.

מהאישום הראשון של כתב האישום עולה כי ביום 14.10.2021 בסמוך לשעה 20:00 הנאשם שוחח עם מאהר באמצעות "ווטסאפ", אמר לו שיש לו אקדח למכירה במחיר של 33,000 ₪ ושלח אליו תמונה של עמוד 1

אקדח מסוג FN (להלן: "האקדח"). מאהר ביקש לראות את האקדח, אך הנאשם אמר לו כי כעת אדם אחר שזהותו אינה ידועה מעוניין באקדח והבטיח כי אם האחר לא ירכוש אותו הנאשם ידבר איתו.

ביום 07.02.2022 בסמוך לשעה 22:00 הנאשם שלח למאהר תמונה של רובה ציד ושאל את מאהר אם יש ברשותו רובה כזה. מאהר השיב לנאשם כי היה לו אך הוא מכר אותו והנאשם שאל אם יש אחד נוסף שביכולתו להשיג ומאהר השיב כי יש לו כלי נשק ארוך. מיד בהמשך לכך הנאשם שלח למאהר תמונה של רובה סער M-16 ובתגובה מאהר אמר לנאשם שיש כלי נשק ארוך למכירה. הנאשם השיב כי מדובר בנשק יקר שעולה כ-70,000 ₪ וכן שהוא רוצה לקבל עבורו 5,000 ₪ נוספים. מאהר הבטיח לבדוק וכעבור זמן קצר הודיע שיש כלי נשק ארוך למכירה במחיר של 80,000 ₪ והוא באיכות טובה. בתגובה הנאשם ביקש לקבל תמונה של כלי הנשק והסביר כי אחר שזהותו אינה ידועה רוצה לבדוק אותו.

מהאישום השני של כתב האישום עולה כי ביום 03.02.2022 בסמוך לשעה 19:00 הנאשם שלח לאברהם באמצעות "ווטסאפ" תמונה של רובה ציד בעל שני קנים ואברהם שאל את הנאשם מה המחיר שהאחר שזהותו אינה ידועה דורש עבורו. הנאשם טען בפני אברהם כי רובה הציד הוא שלו ואברהם ביקש שהנאשם ימכור לו אותו. הנאשם הציע לאברהם לקנות ממנו את רובה הציד ב-25,000 ₪ אך בהמשך אמר שהאחר לא מעוניין למכור והבטיח כי "ילחץ" עליו ויודיע לאברהם. אברהם ביקש מהנאשם לשכנע את האחר למכור לו את רובה הציד ב-20,000 ₪.

מהאישום השלישי של כתב האישום עולה כי ביום 09.04.2022 בסמוך לשעה 20:00 הנאשם שלח לאחמד תמונות של רובה מסוג M-16, אמר שהוא מחפש מכלול לנשק ושאל את אחמד כמה הוא עולה. הנאשם הסביר כי אחרים שזהותם אינה ידועה מעוניינים לקנות או למכור את הרובה אך אין בו מכלול. אחמד השיב לנאשם כי בדק עם אחרים ומחיר מכלול הוא מעל 8,000 ₪ והנאשם שאל האם ניתן לקנות אותו ואחמד השיב כי הוא יבדוק זאת.

טיעוני הצדדים

4. **המאשימה** טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה כי בהתאם למבחן ה"קשר ההדוק" יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד במקרה זה לכלל העבירות.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 28 ל-56 חודשי מאסר בפועל ועתרה בהתאם להסדר הטיעון לעונש של 32 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי לשיקול דעת בית המשפט.

המאשימה הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה הגבוהה בערכים אלו ולנסיבות ביצוע העבירות לרבות לתכנון שקדם לביצוע העבירות; למספר העבירות; לכך שמדובר באירוע עברייני מתמשך ולכך שהנאשם יכול היה לחדול בכל רגע נתון ממעשיו אך בחר להמשיך בביצוע העבירות; לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות; לכך שביצע את העבירות באופן ייזום; לסוג כלי הנשק שביחס אליהם ניסה לבצע עסקאות; לנזק שעלול היה להיגרם לו כלי הנשק היו מתגלגלים לידיים עברייניות או ביטחוניות במידה והעסקאות היו

מתממשות; ולסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירות - בצע כסף.

המאשימה טענה כי נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על מעורבותו של הנאשם בתחום המסחר בכלי נשק.

המאשימה טענה כי יש לתת משקל בכורה לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים בעבירות הנשק נוכח שכיחותן. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולפסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

5. **ב"כ הנאשם** טען אף הוא לעונש בכתב והשלים את טיעונו על-פה. כמו המאשימה, גם ב"כ הנאשם טען כי יש לראות במכלול העבירות בתיק כשמשקפות אירוע פלילי אחד ובהתאם לכך טען שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-32 חודשי מאסר ועתר לעונש של 12 חודשי מאסר. בנוסף, עתר לעונש של מאסר מותנה וקנס בהתאם להסדר. ביחס לקנס עתר כי זה יהיה מתון וזאת הן בשל כך שהנאשם הוא מפרנס יחידי והן בשל רצונו של הנאשם לשקם את חייו לאחר שחרורו מהמאסר.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לערכים המוגנים שנפגעו וטען כי מידת הפגיעה בהם נמוכה בשים לב לכך שמדובר בעבירות ניסיון ולא בעבירות מושלמות. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען שהנאשם לא החזיק בכלי הנשק ואלו לא היו ברשותו או בשליטתו; שהקשר בין הנאשם לשותפים היה באמצעות "ווטסאפ" בלבד; שלא נגרם נזק מביצוע העבירות; שהנזק שעלול היה להיגרם במקרה זה הוא נמוך משום שמדובר בעבירות ניסיון שנמצאות ברף הנמוך בשל השלב המקדמי שבהן הן נגדעו, כאשר לא נעשה בכלי הנשק ניסוי כלים או בדיקה של טיבם ואלו הוצגו אך בתמונות; שחלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא לא משמעותי משום שהוא היה תלוי באחרים לצורך קידום העסקאות; שבאישומים הראשון והשני הנאשם הוא שנסוג מביצוע העסקאות; שבאישום השלישי מדובר בניסיון לרכישת אביזר של נשק (מכלול); שהנאשם נגרר אחר אחרים ושהמניע הכלכלי של הנאשם בביצוע העבירות לא היה משמעותי.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה והפליל מעורבים אחרים, חסך זמן שיפוטי יקר ולקח אחריות על מעשיו. כן הפנה לנסיבותיו האישיות - משפחתיות של הנאשם לרבות לגילו, לפגיעה הכלכלית שנגרמה ותיגרם לו ולמשפחתו כתוצאה מהמעצר והמאסר, למשך הזמן בו הוא נתון במעצר ולכך שעברו הפלילי אינו מכביד.

ב"כ הנאשם צרף פסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית.

6. **הנאשם** אמר את דברו. הנאשם הביע צער על מעשיו מסר כי הוא מבקש ללכת בדרך הישר ולגדל את ילדיו.

דין והכרעה

7. למעשה הצדדים הציגו בענייננו הסדר מסוג "הסדר טווח" שבין 12 ל-32 חודשי מאסר, הגם שכל אחד מהצדדים התייחס בטיעונו, כל אחד בדרכו, למתחם העונש ההולם.

בפסיקת בית המשפט העליון קיימות גישות שונות ביחס לשאלה האם במסגרת הסדר שכזה פטור בית המשפט מחובתו לקבוע מתחם עונש הולם. מחד, קיימת גישה לפיה קביעת מתחם עונש הולם על-ידי בית המשפט היא אמירה נורמטיבית של בית המשפט אשר צריכה להיאמר ללא קשר להסדר שבין הצדדים. מאידך, קיימת גישה לפיה בנסיבות דומות, של הסדרים "סגורים" או "הסדרי טווח", אין מקום לקביעת מתחמי עונש הולם. לעניין הגישות השונות ראו למשל ע"פ 8109/15 **אביטן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 09.06.2016), פסקה 8.

לצד אלה, קיימת גם גישת ביניים לפיה במקרה שכזה אין צורך בהרחבה ובפירוט של מתחם העונש ההולם. צורך שכזה יכול לקום בעיקר עת מוצא בית המשפט להטיל עונש שנמצא מחוץ לטווח המוסכם. בעניין זה ראו למשל ע"פ 6943/16 **גלקין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.01.2018), פסקה 3.

סבורני כי לנוכח אופיו של ההסדר אליו הגיעו הצדדים, ולנוכח העובדה שהעונש שאותו מצאתי להטיל על הנאשם נמצא בתוך טווח הטיעון המוסכם של הצדדים, אין הכרח לשרטט במדויק את גבולות מתחם העונש ההולם בענייננו, אף שמוצא אני לציין, כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בענייננו צריך להיות גבוה משמעותית מזה שלו טען ב"כ הנאשם.

אחר כל זאת, פטור בלא כלום אי אפשר, וכדי להבין את מסקנתי בדבר העונש הראוי לנאשם, מצאתי לעמוד גם על השיקולים שמגבשים על דרך כלל את מתחם העונש ההולם.

8. הנאשם פגע בערכים של שמירה על שלום הציבור ובטחונו, לרבות הגנה על חיי אדם, שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

זמינותו של כלי נשק בידים של גורמים בלתי מורשים ומפוקחים מאפשרת ביתר קלות שימוש לא חוקי בנשק זה, בין אם לצורך הגשמת מטרות פליליות ובין אם לצורך הגשמת מטרות לאומניות-ביטחוניות. די בקליע אחד הנורה על אדם או על רכב נוסע כדי להוביל לפגיעה קטלנית ולמצער קשה, ונקל לשער את היקף הפגיעה בשלום הציבור, בביטחונו ובסדר הציבורי בהקשר זה. לא בכדי ניכרת בשנים האחרונות מגמה רציפה בפסיקה של החמרת הענישה בעבירות אלו. לעניין זה ראו למשל ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (פורסם בנבו, 19.04.2014), פסקה 11:

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק- טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו".

כן ראו דברי כב' השופט מ' מזוז בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (פורסם בנבו, 5.11.2019) (להלן: "עניין סובח"):

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו"הגורם בלעדיו איין" (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושווד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה [...] ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערש לגידולן של תופעות אלה"

9. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא לא מבוטלת. הנאשם היה המוציא והמביא בניסיונות לבצע סחר בכלי נשק באמצעות יישומון ה"ווטסאפ". הנאשם הציע ביוזמתו בהזדמנויות שונות לאנשים שונים לרכוש או למכור כלי נשק (או חלק מנשק) מסוגים שונים עם הצגת תמונות, תוך שנקב במחירים של כלי הנשק, מה שמלמד על מידת בקיאותו ועל היקף מעורבותו בשוק כלי הנשק.

לצד זאת, נתתי משקל לכך שאף לא אחת מן העבירות התגבשה לכלל עבירה מושלמת, מסיבות שונות וזאת מטעמו של הנאשם ולכך שכלי הנשק לא הגיעו לידיים עברייניות או עוינות כתוצאה מניסיונותיו אלה של הנאשם, מה שמחליש את מידת הפגיעה בציבור. כן נתתי בהקשר זה דעתי לכך שהניסיונות לבצע את העסקאות בנשק נעשו "מרחוק" ובאמצעות טלפון נייד, דהיינו מבלי שהנאשם החזיק או הוביל כלי נשק ממקום למקום ומבלי שנעשה בהם "ניסוי כלים".

10. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי משקל לריבוי העבירות ולכך שאין מדובר בכשל נקודתי חד פעמי; לכך שהפניות אל השותפים היו מיוזמתו של הנאשם; לחלקו הדומיננטי של הנאשם בביצוע העבירות; לבקיאות ולמעורבות שגילה בשוק כלי הנשק; לסוג, למגוון ולאופיים הקטלני של כלי הנשק שניסה לבצע בהם עסקאות; לכך שפנה למספר אנשים שונים לצורך ביצוע העסקאות; לנזק שעלול היה להיגרם לו אחת מהעסקאות הייתה מתגבשת וכתוצאה מכך כלי הנשק היה מגיע לידיים עברייניות או עוינות; לתכנון שקדם לביצוע העבירות; לתעוזה בהצגת מרכולתו באמצעות הווטסאפ ולסיבה שבעטיה עבר את העבירות (בצע כסף).

לצד זאת נתתי משקל לכך שהנאשם הורשע בסופו של יום בעבירות ניסיון; לכך שהניסיונות לבצע עסקאות בכלי נשק לא הגיעו לשלב מתקדם והופסקו ללא התערבות גורם "זר" דוגמת המשטרה; לכך שהניסיונות לבצע עסקאות בכלי נשק נעשו "מרחוק", באמצעות טלפון ומבלי שהנאשם החזיק בפועל בכלי הנשק ואף לא הובילם ממקום למקום, לא מסרם מיד ליד ולא ביצע בהם כל ניסוי או הדגמה. כן נתתי משקל לכך שבסופו של יום העסקאות כאמור לא יצאו אל הפועל ולא ניתן לומר שכתוצאה ממעשיו אלו של הנאשם, כלי נשק התגלגלו לידיים פליליות או ביטחוניות.

בנוסף, ביחס לעבירת ניסיון עסקת הרכישה שבאישום השלישי, נתתי דעתי לכך שהנאשם ניסה לבצע עסקת רכישה של חלק מכלי נשק (מכלול) ולא של כלי נשק שלם.

11. הענישה בעבירות הנשק היא מגוונת ותלויה נסיבות ה"עושה" לרבות גילו, עברו הפלילי ונסיבותיו האישיות אך

בעיקר בנסיבות ה"המעשה" לרבות סוג העבירות שנעברו בנשק, מספר העבירות, סוג הנשק והתחמושת, טיבם ואופיים, פוטנציאל הסיכון הנשקף מאלו, משך התקופה בה בוצעו העבירות, זהות הצדדים לעסקת הנשק (האם מדובר בגורם עוין או עברייני) וכיוצ"ב נסיבות המשפיעות על חומרת המקרה.

יחד עם זאת, בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי ככלל, בעבירות נשק, יש לנקוט ביד קשה, להחמיר בענישה ולתת בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה. מגמת ההחמרה שחלה בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות נשק עוברת כחוט השני בפסיקה של בית משפט העליון בשנים האחרונות. לעניין זה ראו מיני רבים ע"פ 147/21 **מדינת ישראל נ' ביטון** (פורסם בנבו, 14.2.2021); ע"פ 2733/20 **אבו זיאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.10.2021); ע"פ 971/19 **מדינת ישראל נ' געביס** (פורסם בנבו, 11.07.2019); ע"פ 5813/21 **ג'אברין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.05.2022) ועניין סובח.

עוד יש לתת את הדעת לתיקון שנעשה בסעיף 144(ז) לחוק העונשין במסגרתו נקבע עונש מזערי של רבע מהעונש המירבי שנקבע לעבירה המשקף את החומרה בה רואה המחוקק עבירות אלו, ובעניינו העבירה שיכולה הייתה להיות רלוונטית היא זו של עסקה אחרת בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, דהיינו עונש מזערי של 45 חודשים. עם זאת, והגם שככלל העונש על עבירת ניסיון הוא לא שונה מעונש על העבירה המושלמת (סעיף 34 לחוק העונשין), אין תחולה לתיקון זה וזאת לנוכח האמור בסעיף 27 לחוק העונשין המחריג עבירות ניסיון מעונש חובה או מעונש מזערי.

בע"פ 785/15 **פואקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.12.2015) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע בשתי עבירות של עסקה בנשק, עבירה של ניסיון לעסקה בנשק ותיווך בעסקת סמים והפחית את עונשו ל-78 חודשי מאסר חלף 84 חודשי מאסר שהוטלו עליו.

בע"פ 315/20 **אבו טאה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.6.20) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם 2 שהורשע בעבירה של עסקה אחרת בנשק בצוותא, והותיר על כנו עונש של 36 חודשי מאסר.

בע"פ 3793/20 **מוריחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.11.2020) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של ניסיון לסחר באקדח ומחסנית תואמת והותיר על כנו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. יצוין, כי במקרה זה נסיבות עבירת הניסיון היו מחמירות מאלו שהתקיימו בעניינו, מה עוד שהניסיון באותו מקרה לא צלח בשל התערבות המשטרה.

בת"פ (מחוזי-חי') 4676-01-20 **מדינת ישראל נ' אסמאעיל** (פורסם בנבו, 17.1.2021) גזר בית המשפט על נאשם 1 שהורשע בעבירות של ניסיון לעסקה אחרת בנשק, ניסיון לסחר בנשק ובקשירת קשר לפשע עונש של 48 חודשי מאסר. נאשם 2 באותו תיק שהורשע בעבירה של ניסיון לעסקה אחרת בנשק ובקשירת קשר לפשע נדון ל-20 חודשי מאסר.

בת"פ (מחוזי-מרכז) 13301-07-18 **מדינת ישראל נ' בללו** (פורסם בנבו, 7.11.2019) קשר נאשם 1 קשר

עם נאשמים 3 ו-4 להעביר נשק מסוג תת מקלע מאולתר ומחסנית מהשטחים לישראל. נאשם 1 יחד עם נאשם אחר הסליקו את הנשק ברכבו של נאשם 1 והוא והנאשם האחר עשו דרכם לישראל ובמחסום הם נעצרו על ידי המשטרה. נאשמים 1, 3 ו-4 הורשעו בעבירות של ניסיון לסחר בנשק, נשיאת נשק בצוותא, קשירת קשר לפשע. בית המשפט גזר על נאשם 1 28 חודשי מאסר, על נאשם 3 22 חודשי מאסר, ועל נאשם 4 24 חודשי מאסר.

בת"פ (מחוזי-י) 1316-04-19 **מדינת ישראל נ' כבאגה** (פורסם בנבו, 03.03.2020) גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בעבירות של ניסיון לסחר וסחר בכלי נשק מסוג "קרלו" ואקדח לסוכן משטרה עונש של 45 חודשי מאסר. בענייניו הנאשם לא הורשע בעבירת סחר בנשק כפי שהיה במקרה זה.

בע"פ 4207/21 **בעראני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.2011) בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש ודחה את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של החזקת נשק, ניסיון לרכישת נשק, וניסיון לרכישת תחמושת והעמיד את עונשו על 36 חודשי מאסר חלף 28 חודשי מאסר. גם במקרה זה הורשע הנאשם במספר עבירות שהתייחסו למספר כלי נשק, ואולם להבדיל מענייניו באותו מקרה הורשע הנאשם גם בעבירה של החזקת נשק.

בת"פ (מחוזי-חיפה) 4664-01-20 **מדינת ישראל נ' אנבאריה** (פורסם בנבו, 22.07.2020) גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בניסיון לסחר בנשק עונש של 16 חודשי מאסר. במקרה זה הנאשם קשר עם אחר למכור עבורו כלי נשק מסוגים שונים אותם הוא יספק לנאשם. האחר שלח לו תמונות של כלי הנשק והנאשם העביר את התמונות לאחרים אך אף מכירה לא יצאה לפועל. בנוסף, במקרה זה הסכימו הצדדים על טווח ענישה שבין 14 חודשי מאסר ל-21 חודשי מאסר. נסיבות ביצוע העבירות והיקפן שונות לקולה מענייניו.

בת"פ (מחוזי-י) 35683-04-18 **מדינת ישראל נ' אל לטיף ואח'** (פורסם בנבו, 3.1.2019) גזר בית המשפט על נאשם 5 שהורשע בעבירה של ניסיון לסחר בנשק עונש של 12 חודשי מאסר לאחר שהמאשימה הגבילה את עצמה במסגרת הסדר לטיעון של 16 חודשים. במקרה זה מדובר היה בנאשם נעדר עבר פלילי. בנוסף, בית המשפט הסתפק בעונש זה גם משיקולים של אחידות הענישה ביחס למעורבים אחרים באותו תיק.

בת"פ (מחוזי-חיפה) 47048-02-20 **מדינת ישראל נ' אל דין** (פורסם בנבו, 01.02.2021) גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בעבירות של סחר בכדורים אותם אסף בשטחי אש ובמחסנית לנשק מסוג M-16 תמורת ₪1420, בניסיון לסחר בנשק ובעבירות של נשיאה הובלה והחזקה של נשק עונש של 16 חודשי מאסר תוך התייחסות למצבו הנפשי המורכב של הנאשם.

בת"פ (מחוזי-י) 35608-04-18 **מדינת ישראל נ' קורד** (פורסם בנבו, 04.10.2018) גזר בית המשפט על נאשם 2 בעבירה של ניסיון לסחר בנשק מסוג M-16 עונש של 12 חודשי מאסר לאחר שהמאשימה הגבילה עצמה לעונש של 18 חודשי מאסר.

עיינתי בפסיקה שצרפו הצדדים שאל חלקה אתיחס להלן. מטבע הדברים ובשל מנעד הענישה הרחב בעבירות הנשק צרף כל צד פסיקה המתאימה לעמדתו העונשית.

כך למשל צרפה **המאשימה** את ע"פ 1749/22 **תאיה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.6.2022) בו חזר הנאשם מערעורו לאחר ששמע את המלצת בית המשפט העליון. הנאשם במקרה זה הורשע במספר אישומים בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע, ניסיון עסקה אחרת בנשק והחזקת נשק ותחמושת ונדון ל- 45 חודשי מאסר;

את ע"פ 4968/21 **עזאם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.7.2021) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת וקשירת קשר למטרה אסורה והותיר על כנו עונש של 19 חודשי מאסר. במקרה זה הגבילה המאשימה את עצמה במסגרת הסדר טיעון ל-21 חודשי מאסר;

את ת"פ (מחוזי-מרכז-לוד) 20143-07-20 **מדינת ישראל נ' ג'אבר ואח'** (פורסם בנבו, 19.7.2021) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם 1 (קטין בעת ביצוע חלק מהעבירות) שהורשע בשתי עבירות של נשיאת נשק ותחמושת וריבוי עבירות של ניסיון עסקאות אחרות בנשק עונש של 33 חודשי מאסר ועל נאשם 7 (בגיר) שהורשע בריבוי עבירות של ניסיון עסקאות אחרות בנשק באותה פרשה עונש של 22 חודשי מאסר. יצוין, כי אותו נאשם 7 היה בגיר צעיר, נעדר עבר פלילי ובאמתחתו הייתה המלצה חיובית של שירות המבחן.

ב"כ הנאשם צרף מספר רב של פסקי דין. להלן אתיחס לחלקם.

בע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** (פורסם בנבו, 28.11.2011) קיבל בית השפט העליון את ערעור המאשימה על קולת העונש שהושת על נאשם שהורשע בביצוע מספר עבירות של נשיאת נשק ותחמושת, מספר עבירות של החזקת נשק, ועבירה של ירי באזור מגורים והעמיד את עונשו על 24 חודשי מאסר חלף 16 חודשי מאסר לאחר שקבע שהגיע העת להחמיר בעבירות הנשק אך יש לעשות זאת באופן הדרגתי. יש לומר, כי לאותו נאשם לא היו הסתבכויות קודמות בפלילים להבדיל מהנאשם שבפנינו ושירות המבחן אף חיווה דעתו כי מאסר ממושך לא יטיב עמו. עוד ראוי לזכור, כי פסק דין זה ניתן לפני למעלה מ-12 שנים, שנים קשות בהן הצורך להחמיר בענישה הפך צורך של ממש לנוכח התגברות תופעת עבירות הנשק בכלל ובמגזר הערבי בפרט.

בע"פ 4978/19 **אבו מנסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.1.2020) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם 1 שהורשע בעבירה של נשיאה והובלת נשק והמיר את עונשו ל-12 חודשי מאסר חלף 18 חודשי מאסר מטעמי שיקום והמיר את עונשו של נאשם 2 שהורשע בעבירה של החזקה קונסטרוקטיבית של הנשק ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות חלף 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטלו עליו משיקולי אחדות הענישה. שיקולים אלו לא רלבנטיים בעניינו של הנאשם שבעניינו.

בע"פ 7618/17 אבו קטיפאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.3.2018) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של ניסיון סחר בנשק בצוותא ובנשיאת נשק והותיר על כנו עונש של 20 חודשי מאסר. במקרה זה הנאשם יצר קשר עם שוטר סמוי במספר הזדמנויות והציע למכור לו שני אקדחים. כשנפגשו, אחיו הקטין של הנאשם הציג בפני השוטר את האקדח. בית המשפט העליון ציין כי מדובר ברף הנמוך של מתחם העונש המקובל.

כן הפנה ב"כ הנאשם לת"פ (מחוז-ב"ש) 17766-12-20 מדינת ישראל נ' מחאגנה (פורסם בנבו, 9.12.202) שניתן על-ידי מותב זה ובו נגזר על נאשם שהורשע בעבירה של ניסיון סחר בנשק עונש של 20 חודשי מאסר. במקרה זה דובר בניסיון אחד לבצע עסקת נשק ודובר בנאשם שהיה נעדר עבר פלילי.

לאחר דיון הטיעונים לעונש צרף ב"כ הנאשם בהסכמת המאשימה את גזר הדין שנגזר על אברהים במשפטו שלו בגין האירוע המתואר באישום השני הנ"ל.

אברהים, שהיה נאשם 2 בת"פ (מחוז-ב"ש) 57020-05-22 מדינת ישראל נ' אבו אמחארב ואח', נדון במסגרת אימוץ הסדר עונשי "סגור" לעונש של 12 חודשי מאסר תוך הפעלה בחופף של עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים וזאת בגין ביצוע עבירה אחת של ניסיון לרכישת נשק.

בית המשפט ציין בגזר הדין של אברהים כי העונש המוסכם אינו הולם ומן הדין היה לדחות את הסדר הטיעון וכי הסיבה שבעטיה בחר שלא לעשות כן נעוצה בקושי ראייתי ממשי לו טענו הצדדים כאשר ההנחה היא שהיה באותו קושי ראייתי כדי להשפיע על סיכויי ההרשעה.

הנה כי כן, לא רק שמדובר בהיקף עשייה פלילית שונה מזו של הנאשם; ולא רק שבאישום היחיד שבו הורשע אברהים היה קושי ראייתי ממשי; ולא רק שבית המשפט עצמו ציין כי העונש שהוצע אינו הולם (כאמור לאישום אחד בלבד), אלא שגם ההלכה היא שמערך השיקולים של בית המשפט הגוזר את הדין בטיעון חופשי בהתאם למתווה תיקון 113 לחוק העונשין שונה בתכלית ממערך השיקולים ששוקל בית המשפט בגזרו את הדין בנסיבות שבהן הצדדים טוענים לעונש במסגרת הסדר עונשי "סגור", ועניינו של אברהים מוכיח זאת.

נוכח האמור, סבורני שאין לתת משקל של ממש לעונש שהושת על אברהים בעניינו של הנאשם.

12. במסגרת השיקולים השונים נתתי משקל גם לגילו של הנאשם, להודאתו וללקיחת האחריות על-ידו על כל המשתמע מכך, לנזק שיגרם לנאשם ולמשפחתו (כפי שנמסר לנאשם ארבעה ילדים) מעונש המאסר שיוטל עליו ולמשך הזמן בו שהה במעצר.

כן נתתי משקל לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות בעבירות שונות שהאחרונה בהן היא משנת 2020, ואשר בגין חלקן אף נדון לעונשי מאסר.

נתתי משקל גם לכך שלנאשם יש כבר הרשעה קודמת בעבירת נשק, עבירה של החזקת נשק במסגרתה נדון בשנת 2015 לעונש של 18 חודשי מאסר. הרשעות ועונשים אלה לא היה בהם כדי להרתיע את הנאשם מלשוב ולהסתבך

בפלילים, ובפרט בעבירות נשק.

על רקע האמור, ובשים לב לכך שהנאשם לא ביקש להסתייע בשירות המבחן כדי להשתלב בהליכים שיקומיים, יש מקום לתת ביטוי לשיקול הרתעת היחיד בענישה וזאת לצד שיקול הרתעת הרבים היפה לגזרה זו של עבירות לנוכח שכיחותן והפיכתן ל"מכת מדינה".

13. ביחס לרכיב הקנס אציין, כי מחד יש לתת את הדעת למניע הכלכלי שעמד בבסיס העבירות ולצורך להיאבק גם במישור הכלכלי בתופעה זו של מסחר בכלי נשק ומאידך, יש לתת את הדעת לכך שהעסקאות לא יצאו אל הפועל והנאשם לא הרוויח כסף, וזאת מעבר לצורך להתחשב גם במצבו הכלכלי כמצוות סעיף 40ח' לחוק העונשין.

14. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 28 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרור הנאשם ממאסרו, שהנאשם לא יעבור עבירת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות.
- ג. קנס בסך 6,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך חצי שנה מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתנה היום, ה' ניסן תשפ"ג, 27 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.